

Дѣецъ с. и. дѣятель) факторъ: Ония бѣлгарски дѣйци, които са имали такъвъ преданность къмъ народътъ си. *Пс.* 9—10 р. 5. Това са най-главни-ти два дѣйци, кои-то направяватъ дѣте-то добро или зло. *Л. Д.* 1869 р. 105. Поборници-тѣ на народно-то слово бѣха взели да са явяватъ и въ редътъ на дѣйци-тѣ за възраждане-то на Бѣлгарщина-та. *Л. Д.* 1876 р. 40.

Дека 1) нар. вонр. гдѣ? Дека седе сираѣъ Проданъ? *М.* 12. Хемъ за крале си пита (*суро ламие*) Дека седи, дека си е? *Вс.* 54. Татко! дѣка си? чуешь ли ты сичко? *Тб.* 103. 2) нар. относ. гдѣ: На юдинско 'оролище, Дѣка юди 'оро играть. *М.* 20. Дѣка Татуича на-мѣрятъ, Глава-та да му обземят. *Д.* 31, 23—24. 3) гдѣ бы ни: (*Левенитъ Нако*) на тебе сѣ фалба фале, Дек' те найде, да те задре. *М.* 439. Саве сино, що те наша зове. Дек' ке те найде, ке те полуべ. *ib.* 440. Дека годиръ куда бы ни, *идъ бы ни*: Неканен стана', отидо', дек годир мене турига *Цс.* 11—12 р. 175. Дека да (*съм*) гдѣ бы ни: Дека да сте, три кѣчина, Дека да сте сега да сте, Зере азе ке загине. *В.* 303. Де си, ка си, свет Никола, Де си, ка си, тукъ да додеш! *Пс.* 11—12 р. 158. Декъто гдѣ: Нашитъ сънародници дирали сѫ спасението си въ преселението по чужбини, дѣкъто вече сѫ се откъснали отъ народътъ си и рано или късно ште да загинятъ за тоя народъ. *Цс.* 9—10 р. 8. Дека стоишъ на мѣстѣ: Молчи, мале, онѣмела, Дека стоишъ ослепела! *М.* 383. 4) когда: Тамъ дека она шіеше, Тамъ дека она кроеше, Свиха сѣ, Стойно, завиха Две силни вилни ветрушки. *М.* 20. Тамъ дека сѣ шета и сѣлди си рони— —Тога сѣ здадела незнаена деля Со сива идица, личень свѣти Георги. *ib.* 31. Ка покани и по-пови— и владици Да сѣ венчать со невеста, Дека стигна диво пиле— *ib.* 139. Ясъ дека шетамъ нисъ село, Ясъ не си фащамъ ярани— и побратими, Тукъ барамъ момче за мене *ib.* 489. 5) что какъ въ знач. союза, такъ и въ той ею функции, по которой онъ замыняетъ относ. множествомъ, который,-ая,-ое; потому что: Кога стигна цѣрна Арапина, Дека влече делибаша Марка, Дека влече по студни калдарми, Провикна сѣ Айдугъ дебель Новакъ. *ib.* 143. Ми дойде да сѣ убодамъ; Та жаль ми падна за майка, Дека сумъ еденъ у майка. *ib.* 477. Я излезъ, мале, да видишъ Ювану дѣсна рѫчица, Дѣкъ ми на гергевъ паднала. *Л. Д.* 1876 р. 152. Дека-дека то-то: Отъ малъ Стоянъ сиромашецъ, Се главиелъ дека овчаръ, дека козаръ. *В.* 332. По частому употребленію этого союза на улицахъ поиницками и извоющими сложилось производное реченіе **Декане**: Гльть и ясенъ викъ и декане. *Тб.* 37. *Ср.* дѣто.

Дексамъ *и.л.* произв. отъ греч. *δέχομαι* принимаютъ: Бегай сега, Учен. Зап., Волг. сл.